



# licul

## Humor și satiră



# CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

---

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe  $\frac{1}{2}$  an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe  $\frac{1}{2}$  an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

---

## Iubileul de 25 de ani în taina a șesa și în prorocia lui A. B. C.

Domnilor și dómnelor! Esistă un număr în vieță, pe care-l întimpină omul de regulă cu o festivitate, dacă a fost așa de fericit a-l petrece.

Numărul acesta a căpătat din botezul aritmetic numele „25“.

Cine a ajuns numărul acesta fatal în taina a șesa, acela serbéză nunta de argint, pentru-că, după 25 de ani în căsătorie, s'a finit tótă arama și s'a slăbit cătărama. Iar' cine a prorocit 25 de ani „A. B. C.“ în școlă, acela serbéză nunta lipsei de ori-ce argint.

Numărul 25 a servit, special în patria nóstră, seculi întregi, ca text musical. Compositorul au fost aprobatele și compilatele, în sensul căroră nu se pôte închipuí terminul „solgăbiréu“ fără ca se te pătrundă tonurile fundamentali ale vijăiturei alunului în tactul numărului 25. — Numărul 25, aplicat și din partea bărbaților ca text musical la compunerea toaletei nevestelor, ar face mari serviții în economia națională.

Dacă cineva a petrecut numărul 25 de doué ori în căsătorie, atunci serbéză nunta de aur, pentru-că după 50

de ani, bărbat și muere au trecut în etatea de aur, au absolvat, ca se mă exprim greco-catolice, purgatorul și se întâlnește unul cu altul în nevinovăție absolută. Dar' dacă a avut cineva rara fericire a fi prorocul lui A. B. C. de două ori 25 de ani, acela, fie chiar greco-catolic, numai are lipsă de purgator, pentru-că, dacă Dumnezeu e drept, atunci deschide unui atare muritor necondiționat de-adreptul ușile raiului. Un muritor, care a prorocit numai 25 de ani A. B. C. în școlă, și-a câștigat nemurirea a priori. Și ori-ce popă va fi chemat a-l îngropa nu va putea face acésta, decât cu renunțarea la venitele stolari, și cu călcarea legilor sinodali pentru îmbunătățirea sorții preoților.

Absolon Stich serbézá ađi jubileu duplu de 25 de ani. Douăzeci și cinci de ani s'au împlinit ađi, decând Absolon Stich prorocesce A. B. C. în școlă și 25 merită acel proroc al lui A. B. C., care va mai jubila sub atari împrejurări atare prorocie. Absolon Stich serbézá ađi și jubileul de 25 de ani de conviețuire în taina a șesa cu Veronica Cap, fără ca se fie venit la convingerea, că capul lui are mai multe stichuri. A fost însă și este prea convins, că el ca Stich trebuie se fie subordonat capului, pe care și l'a câștigat prin taina a șesa. — Nemții numesc pe un atare stich „Pantofelheld“. Eu îl numesc „Tăpălaga lui Isaia dănțuește!“

Absolon Stich a vădūt întunerecul lumii acestia la anul 1834 dela nașterea luminei, în comuna Lunca din Transilvania. Părinții lui erau din mila lui Dumnezeu și a Tripartitului iobagi și posedeau ca avere propriă a lor, afară de el, încă cinci copii. Absolon era al șeselea și cel din urmă, pentru-că părinții lui erau ómeni evlavioși, creștini buni, și urmau scriptura, care ăice: „Șesă ăile se lucređi, a șeptea e ăiua Domnului, ăi de hodină“.

Absolon Stich a absolvat studiile sale elementari, gimnasiali și academice în biserică, în unicul institut tolerat de legile țării, din care era conces Românului a fura știință fără temere de ștreang. A început cu: „Dómnne miluește-mé“, a continuat cu: Dómnne strigatam“, și când a ajuns la: „Acum slobozește pe robul tēu Dómnne“, s'a împlântat în 1848 pe Câmpul Libertății de lângă Blaj o pétră, și de atunci Românii au cel puțin o pétră a libertății!

Libertatea română a fost, curënd după proclamarea ei, necesităă a-și procura haine dela croitorul absolutismului lui „Bach“, și cu tóte că croitorul a uitat în hainele acestea unele ace, Românul s'a mișcat mai liber.

Îmbrăcat cu atări haine, Absolon Stich s'a decretat în anul 1852 de învățător în comuna nașterii sale Lunca.

Pe timpul acela era decretul de învățător egal cu terminul militar „Für immer untauglich“, și protopopii de pe-atunci știau suplini lipsa ajutorului împărătesc de ađi prin esmiterea de decrete învățătorești. Românii se fereau de pușcă. Nu dóră că natura lor nu suferea mirosul pravului de pușcă, dar' pentru-că creșterea lor nu le-a conces a cunoște obiectul de apărare prin pușcă. Românii au luat cu seculi mai nainte de 1877 prin asalt mai multe „Grivițe“, dar' nu le-a fost conces a le stăpâni pentru sine.

Ca se nu mă depart de obiect „Domnilor și dómnelor!“ Absolon Stich s'a făcut în anul 1852, dascăl, a luat bucóvna la mână, și a început a face potcóve pentru creerii tinerimei din Lunca. Douăzeci și cinci de ani n'a slăbit, din „Ađi-Buche-Vede“, dar' glagorie ca'n palmă!

Cui dă Dumneđeu un oficiu, aceluia îi dă și o muere. Acésta e o întocmire fórte înțeleptă a provedinței! Când are omul oficiu, nu-i mai strică muerea nimica, pentru-că dacă numai află hodină acasă, atunci merge la oficiu. Ba

chiar și pentru oficiu e mai favorabil, pentru-că atunci nu se prea grăbește omul cătră casă.

Absolon Stich s'a fost ridicat prin decretul de dascăl la o poziție însemnată socială. Ce e drept decretul de dascăl l'a costat cu 50 procente mai mult decât 'i-a adus dăscălia în 25 de ani, dar' pentru aceea el era după popa cel dintâiu muritor de fόμε în sat! Diregătorii și totodată fruntașii satului îl stimau, ear' poporul de rënd îl admira.

Leafă lui ca dascăl consta din libertatea de cătănie, din libertatea de lucrările publice și comunale, din întrarea liberă la nunte și pomeni, și din două sorți de lemne din pădurea comunală. — Prelângă emolumentele acestea mai posedea patenta pentru producerea de răbdări prăjite.

Posiția acésta de dascăl mult învidiată 'i-a produs altă poziție cu mult mai învidiată. Tóte fetele din sat scăpărau după Absolon Stich și în ele se aprindea iasca speranței de a se face dăscălițe. Tóte fetele din sat erau pline de respect când simțiau pe Absolon Stich dinnapoia lor. Era tot acela respect, ce se însuflă damelor dela orașe pe strade, când sabia dă cu nasul de trotoar.

Absolon Stich s'a deochiat de respectul des al unei fete. Când o întâlnea îi juca bucovna în posonar. Era fata lui Zacheiu Cap, acelui mai avut locuitor din Lunca. În primul an al dăscălîi sale, pe când avea o grămadă de copii deja, a venit Absolon Stich la convingerea că-'i lip-lipsește o cóstă. În urma acestei convingeri, a aruncat dela sine pecia libertății, a întins mâna după cóstă, și s'a însurat.

Am đis mai sus: „Cui dă Dumneđu un oficiu ace-luia îi dă și muere“. Proverbul acesta germân sună în original așa: „Cui dă Dumneđu un oficiu, aceluia îi dă și

mente!« De ci urmăză, per conclusionem a contrario, că Dumnezeu dă și la ómeni de aceia oficii, care n'au minte, dar' pentru meritul acesta le dă un oficiu, și dacã au odatã oficiul, atunci mințea nu le mai stricã nimica. Așa și cu Absolon Stich, dacã 'i-a dat Dumnezeu oficiul de dascãl 'i-a dat și pe Veronica Cap de muere. Absolon Stich reprezenta oficiul și Veronica Cap mințea, pentru-cã ea era numai mãritatã Stich, dar' nãscutã Cap!

Dacã scriptura s'a fãcut vreodatã de rușine, atunci s'a fãcut în cãsãtoria lui Absolon Stich cu Veronica Cap. Scriptura învêțã: »Bãrbatul e capul muerii!« În învêțãtura acêsta a scripturii 'și-a dat nou cãsãtoriții nostri în capete, și s'au încurcat într'un rêsboiu, care curge acum de 25 de ani. Vina a fost a lui Absolon Stich ca bãrbat, pentru-cã primul an al cãsãtoriei e ultimul an al creșterei femeii. Dacã nu învêțã femeia în anul acesta, atunci se pomenește bãrbatul într'o ãi cu lanțul de gât, din care nu mai scapã pãnã nu-'și taie capul.

Absolon Stich a știut învêțã pe copii Ađi-Buche-Vede-Dobrã în școlã, dar' acasã n'a avut atãta glagorie, ca se învêțe pe nevêstã-sa a silabiza învêțãtura scripturii: »Bãrbatul e capul muerii!« Urmarea naturalã a fost, cã Absolon Stich din ãi în ãi s'a putut convinge, cã muerea într'adevêr e fãcutã din cõsta bãrbatului, pentru-cã el serbezã ađi tot-odatã și iubileul de 25 de ani al unei permanente înbol-dituri în cõste.

Cãsãtoria lui Absolon Stich cu Veronica Cap a fost 25 de ani un proces cerbicos. În procesul acesta el a fost silit a dovedí mereu, dar' nu 'i-a fost conces a afirma nimica. Nevêstã-sa, din contrã, a afirmat neconținut, n'a dovedit nimica, și tot a câștigat procesul.

„Bărbatul e capul muerii“, ȃice sfânta scriptură. Asta e lege, o lege sfântă, dar' se pôte aplica singur la femeile cele bune. Atunci legea acésta e însé superfluă, pentru-că sfântul Bartolomeiu ȃice: „Nu e de lipsă a face legi pentru femei bune, pentru-că de acestea nu există“. Încât are sfântul Bartolomeiu drept, las la aprețuirea bărbaților.

Ce privește însé pe eroul prelegerii mele, pe Absolon Stich, acesta e în deplin acord cu părerea sfântului Gregoriu despre femei. Acest sfânt ȃice: „Femeile sunt șerpi, și rēutatea diavolului nu e așa de înfricoșată ca a femeii, pentru-că, când diavolul persecută pe cineva, îl persecută singur, dar' când persecută femeia, atunci se aliéză cu diavolul și sunt doi persecutori“. De aceea nu e mirare dacā Filip din Macedonia zăcēnd pe patul morții a ȃis: „Cea mai amară și crāncenă bătălie, ce am bătut, a fost bātaia cu Olimpia“ cu nevēstă-mea.

Absolon Stich serbēză aȃi și iubileul unui rēsboiu de 25 de ani cu nevēstă-sa Veronica Cap. În restimp de 25 de ani a avut Absolon Stich în rēsboiul cu nevēstă-sa singur un armistițiu de 6 sēptēmāni. Au fost acele 6 sēptēmāni critice, prin care se mārGINEȘTE libertatea femeii și se desfrēneză libertatea bărbatului. Cu alte cuvinte: Absolon Stich a apărut în a doua ediție, în forma de Absolon Stich junior.

Patru lucruri sunt cu deosebire, care scot pe om din casă: Fumul, focul, temerea de surparea casei, și muerea rea. Trei din acestea se pot repara. Fumul se pôte delătura prin aceea, că nu faci foc. Focul se pôte stinge prin apă. Casa amenințată cu surpare se pôte propti. Contra unei femei rele nu există însé nici un mijloc. — Dar' totuși ca se'mi moderez sentința: „Că de o femeie rea nu există scāpare“, permiteți-mi o scurtă istorie. Un

ortodox s'a amorisit, contra intereselor confesio-consistoriali, într'o ființă de genul femenin gr. catolică și, înaintea altarului, bântuit de muștrări heretico-consciențialminte, a întrebat pe preotul cununător: „Legatu-ne-ai tare părinte? Mai este óre-care mijloc de deslegare?” Nici-decum, ȕise popa! În partea acésta a bisericii nu esistă deslegare, dar' e de ceea-laltă parte. Ací 'i-a dus popa în turnul bisericii, le-a arétat funea clopotelor și le-a ȕis: „Acesta e unicul mijloc de deslegare!”

Firește, bietul popă a cugetat, făcând sentința acésta, la ȕisa scripturii, care sună: „Ce împreună Dumneȕeu, omul se nu despartă”, și de aceea n'a reflectat la streangurile, ce se păstrează contra atăror legături pe la diferitele foruri matrimoniale.

„Quem dii oderunt magistrum fecerunt”, ȕice un proverb latin. Acest proverb sună în traducere românesă așa: „Dascălii sunt un product al invidii lui Dumneȕeu”. Proverbiul acesta e fals. Am doué motive pentru falsitatea lui. Cel dintăiu motiv e acela, că eu cunosc dascăli, de care Dumneȕeu n'are nici o cunoștință. Al doilea motiv e Absolon Stich. Că Absolon Stich s'a făcut dascăl, a fost o binecuvântare a lui Dumneȕeu, nu o invidie. Absolon Stich a avut în decurs de 25 de ani numai în școlă hodină. Ba a-și putea afirma, că școlă a fost pentru Absolon Stich un cintirim. Ai fi putut scrie de-asupra școléi: „Aici hodinește Absolon Stich!”

Din întemplarea acésta ar putea deduce cineva, că școlă a avut mai multe merite pentru Absolon Stich, decât acesta pentru școlă. Dar' nu e așa domnilor și dómnelor.

Ce e drept, Absolon Stich n'a făcut 25 de ani în școlă nimic alta decât potcove. Domniavóstră credeți póte,



că Absolon Stich a făcut cu fabricatul acesta numai țiganilor concurență. Vă înșelați domnilor și dómnelor! El a făcut prin fabricațiunea de potcove eroilor din Flandria concurență, cari au obrăznicia a se numi unicii apostoli ai civilisațiunei în Orient, și acelor domni de pământ, cari porunceau odinióră părinților lui, fără de a fi în stare a dovedi lunei în scris cumu-i chiamă.

Prelângă învățatura de a se închina lui Dumneșeu de rost, și din carte, elevii lui Absolon Stich au învățat și arta de a-și putea potcovi numele pe hârtie, o artă, care 'i-a apêrat mult contra artei vampirilor societății omenești, ce storc sudórea țáranului sub masca filantropii, în formă de camete, pe basa de hârtii falsificate.

Meritul acestor rezultate pe terenul școlar, ce 'și-a câștigat Absolon Stich, se ascrie unei împrejurări cu trei capete. Absolon Stich a avut — afară de al său — încă două capete. Pe Veronica Cap, și pe Șaguna. Între aceste două capete era capul lui Absolon Stich așa numitul: „Perpetuum mobile“.

Capul Veronicei Cap respingea pe capul lui Absolon Stich cătră școlă, și aici, unde se simția acesta mai liber și independent, îi spênșura capul lui Șaguna în forma sabiei lui Damocle preste el.

Iată dómnilor și dómnelor! aici zace mărimea lui Șaguna. Nu în reactivarea vechei metropolii, și nu în constituția creată de el besericii sale, zace atâta mărimea lui Șaguna, cât în facultatea lui misterioasă de a împlânta Românilui bucóvna în mână. Absolon Stich era cu școlá lui din Lunca la spatele lui Dumneșeu. Șaguna a murit și Absolon Stich nu l'a vădút, dar' până când Șaguna a trăit, l'a simțit că traiesce chiar și la spatele lui Dumneșeu în Lunca. De aceea arunce-se cunune de lauri sau mere putrede

în capul lui Şaguna, el va rămânea totu-şi actorul principal în drama cea mare a dezvoltării românismului din Austro-Ungaria. Şi credeţi-mă, antagoniştii lui Şaguna n'au inventat pravul, cu care puşcă în el!

Pardon însă domnilor şi dómnelor! că m'am depărtat de obiect. Când s'a însurat Absolon Stich îl învidiau toţi bărbaţii, dar' după-ce s'a însurat, îl compătineau tóte femeile, Nu sciu care statistic afirmă, că în ori-care secundă se nasce un om şi móre altul. Adeseori însă móre un om înţelept şi se nasce un prost. — Adeseori móre un ânger şi se nasce o Xantippă. Iar' unii fatalişti afirmă, că ângerii, care în limba română sunt fără escepţiune de genul bărbătesc, se împărtăşesc în taina a şesa de regulă de o Xantippă.

Absolon Stich era un ânger, dar' nevastă-sa Veronica Cap o Xantippă. Xantippa e recunoscută, atât de etimologiştii, cât şi de fonologiştii limbei române, de un substantiv al genului femeiesc. Absolon Stich a fost în taina a şesa adjectivul acelui substantiv. Se vede acésta din împrejurarea aceea că, pecând adjectivul se pune în limba română şi dinaintea şi dinapoia substantivului, se dice sp. e.: »Om frumos« şi »frumos om«, în limba tainei a şesa s'a pus adjectivul »Absolon Stich«, fără escepţiune, după substantivul Veronica Cap. De 25 de ani trăiesce Absolon Stich în gramatica tainei a şesa ca adjectiv al substantivului Veronica Cap, alias Xantippa!

Pecând Absolon Stich era adjectiv în căsătorie, era substantiv în şcolă. Aici era el autoritate absolută. Substantivitatea acésta a lui Absolon Stich a durat dela anul 1852 până la unul 1863, când a eşit de sub tipar abecedarul lui Boiu, şi s'a atacat autonomia lui »Ađi-Buche-Vede«. Din momentul întroducerii abecedarului lui Boiu în şcolă, substantivitatea lui Absolon Stich s'a prefăcut în semnul întrebării

La prima căutare în abecedarul lui Boiu i s'a vădut, ca într'o oglindă, icóna originală, ce o exprimă proverbiul latin: „Vitulus ad portam novam“! — După valórea sa, abecedarul lui Boiu s'a privit din partea lui Absolon Stich de primul faliment al literaturii române. Până la abecedarul lui Boiu capitalul literaturii române număra 42 de buchi, pecând Zacharia Boiu, un neguțător în brașovenii de literatură română, ofera creditorilor săi, în loc de 42, numai 25, prin urmare cu puțin mai mult de 50 procente.

Absolon Stich era un literat consciințios. Consciința lui literară nu i-a conces a-și da consimțământul său la o atare prescurtare a creditorilor literari. Acésta cu atâta mai puțin, cu cât cuantitatea ofertului, ce a făcut Boiu creditorilor literari, labora și de scăderea aceea cualitativă, că el pretindea, ca să se țină în loc de „Ađi-Buche-Vede“ simplu: „A-B-C.“

Cu tótă abnegațiunea lui Absolon Stich contra prescurtării capitalului literaturii române prin operațiunea de licuidare a lui Boiu, autoritatea lui Șaguna l'a motivat la facerea de concesiuni. Dar' decâte-ori percurgea Absolon Stich A. B. C. până la litera a 25-lea, mișca din spate, și-l pătrundea fără voie simțul acela misterios, care se nasce tot-deuna în momentul, când se cuitéză istoricele 25 pe revers.

Destul, că Absolon Stich a fost necesitat a-și lua adio dela „Ađi-Buche-Vede“, ca să nu se mai revađă pentru tot-dé-una, și a continuat misiunea sa literară cu A. B. C.

Era firesce o mare calamitate pentru un dascál de 11 ani veđându-și tótă sciința sa redusă la A. B. C. — Și dacá a avut vro mângáiere în calamitatea sa literară, a fost aceea, că tot în anul 1863 și națiya română din Transilvania

a început în dieta din Sibiu parlamentarismul cu: „A. B. C.“  
 „Solamen miseris sotios habuisse malorum“! Sau pe românește: „Salami mănâncă cu gust și cei ce-ș sătui de fasole“!

Cu un cuvânt, Absolon Stich se afla în abecedarul lui Boiu tot într'o lecție cu nația română din Transilvania în abecedarul lui Schmerling. Doi ani, în 1863 și 1864, a făcut nația română din Transilvania lui Absolon Stich concurență în cultivarea ritului lui „A. B. C.“ În anul 1865 a căpătat nația română, la esamenul dela Cluj, din abecedarul lui Schmerling „secunda“ și totodată „consilium abeundi“! Din contra, Absolon Stich a depus din abecedarul lui Boiu esamen corespunzător și s'a întărit din an în an mai mult în prorocia lui A. B. C. — Și pecând națiunea română din Transilvania, în urma „consiliului abeundi“ era necesitățile a-și reîncepe studiile sale politice din abecedarul pasivității la academia din Mercurea, Absolon Stich știea deja abecedarul Boiu de rost din doscă-ndoscă.

În anul 1867 împăciuirea Transilvaniei cu Ungaria a devenit faptă. Infanteristul culturii germane a dat mâna cu husarul istoric al pusteii de lângă țermurile Tisei, și fii lui Arpad serbau lângă porție dublă de „papricaș“ rezultatele politice de opoziție pasivă. Entuziasmul acestei serbări politice s'a estins până la Lunca, și Absolon Stich a sărit de bucurie, apoi 'și-a făcut cu seriozitate cruce, și a mulțămii lui Dumnezeu, că dualismul, în care trăia el cu Veronica Cap în căsătorie deja 15 ani, s'a ridicat la valoare în constituțiunea statului nostru.

Rezultatele politice magiare de opoziție pasivă au dus pe Românii din Transilvania la consultarea minții lor celei din urmă. Tot în anul 1877 a adoptat nația română din Transilvania teoria politiceii lui Deac, și a decretat în

dieta din Mercurea politica opozițiunii pasive. Năzuința lor a fost câștigarea raiului politic, dar' le-a umblat ca lui Adam, au fost siliți, ca și acesta, a lăsa raiul ângerilor, și a păstra pentru sine singur sudórea feții sale. — Însé: „Ce se naște din pisică tot șóreci mănâncă“. Teoria politiceii de opozițiune pasivă a produs la Români, ca și la Magiari un dualism. La magiari dualismul austro-magiar, la Români dualismul activiștilor și al pasiviștilor. Ba și mai mult, la Români a produs teoria politiceii de opozițiune pasivă și superlativul terminelor de sudalme. Eu am auđit pe doi inși certându-se, și ăicând unul celui-alalt: „Mă, om de nimica, mișelule, hoțule — activistule —!

Nația română s'a ținut strict de teoria abecedarului pasivității, pecând Absolon Stich a luat abecedarul lui Boiu subțuóra, a intrat în dieta conferințelor învățatoresci, și s'a folosit de toate drepturile îndemnității garantate prin legea de reciprocitate spirituală „Bell-Lenchester“. În conferințele învățatoresci i s'a dat lui Absolon Stich ocașiunea de a-și proba tăria capului după sistemul lui Bell-Lenchester și a se convinge, că pe pământ se încurcă o grămadă de dascáli, despre care nu se scie încă pentru-ce există. Tot în conferințele învățatoresci s'a convins Absolon Stich, că afară de el, mai există între colegii sei și alte făpturi d'ale lui Dumnezeu, care aruncă umbră numai în ani cu deosebire mănoși și, din interes propriu conservativ, când bate vântul își umplu posonarele cu petrii.

Epochalitatea anului 1867 în istoria patriei nóstre, a fost și în istoria căsătoriei lui Absolon Stich epochală. Conferința învățătorilor din acel an a fost nu numai de dascáli semisătui cercetată, dar' și de aceia, carii cu ocașiunea conferinței au beut prea mult. Și Absolon Stich, care a aflat de prima óră din conferința învățătoréscă, că pământul se

întorce în jurul sórelui, a sosit acasă în stadiul acela, în care simte omul mai viu rotațiunea pământului. Tocma când a voit se între în casă se întorcea pământul așa de tare, încât abia a nimerit ușa. Plin de spiritul conferințelor învățătoresci a venit la cunoștința de sine și, bătându-se cu pumnul în pept a țin cu scriptura: „Bărbatul e capul muerii“ ! Dîsa acésta a sfintei scripturi a replicat-o Veronica Cap cu o palmă în obrazul lui Absolon Stich atît de convingătoare, încât i-a pornit sângele pe gură și pe nas. Iată domnilor și dómnelor! acesta e un fapt, care desminte pe acei istorici, carii afirmă, că în patria noastră tolerantă nu s'a vîrsat sânge pentru credință.

În urma palmei convingătoare a încetat rotațiunea pământului. Absolon Stich s'a culcat și în dimineța următoare, după-ce s'a convins prin pipăitură, că mai posedă încă amîndoué fălcile, a plecat, la școlă.

Cinci ani, dela 1867—1872 a avut Absolon Stich în școlă și în căsătorie o viață normală. În școlă îi lipsea norma și în căsătorie era normalist. Anul 1872 a fost din contră plin de catastrofe. Din ce îmbătrînea Veronica Cap, din ce devenea mai turbată, cu tóte că Absolon Stich se prefăcuse deja în răbdarea personificată. În anul 1872 se decretase în sinodul archidieceșan gr. or. din Sibiiu un ajutor de doué mii floreni pentru învățătorii sêraci. În momentul, când Veronica Cap măritată Stich, a aflat, că bărbatu-so are să capete doué mii floreni din fondurile archidieceșane, a început a o scutura frigurile de temerea, că barbatu-so va deveni independent de ea, și de autoritatea răbdărilor. Doi ani a scuturat-o frigurile mereu, până-ce s'a convins, că sínódele archidieceșane nu sunt așa de scurte la vedere, ca se pună pond pe esecutarea legilor făcute de ele.

Tot în anul 1872 a eșit de sub tipar și abecedarul lui Popescu. Din momentul publicării acestui abecedar l'a apucat pe Absolon Stich frigurile. Temerea de introducerea acestui abecedar în școlile îl scutura mai tare, decât pe nevestă-sa temerea, că sinodul archidieceșan va pune legea pentru îmbunătățirea sortii învățătorilor săraci în activitate.

În abecedarul lui Popescu a privit Absolon Stich ultima resuflare a literaturii române. Cum se pui tu — argumenta el — copilului condeiu în mână, cât întră în școlă și se-l înveți trei foi din abecedar până dai de A. B. C? Și deca Absolon Stich s'a împăcat cu reducerea literaturii române prin Boiu dela Ađi-Buche-Vede la A. B. C., teobia onomato-poetică a lui Popescu în exprimarea buchilor l'a adus la desperațune. Mai avea ore-care înțeles — deca el — a esprima în loc de „Ađi-Buche-Vede“ „A. B. C.“ dar' a esprima în loc de „b“ (b<sup>1</sup>), în loc de „c“ (c<sup>1</sup>) etc. a fost cel mai mare păcat strigător la ceriuri, care l'a putut comite un fabricant de bucovne; a fost o reducere a literaturii române la abecedarul orangotanilor din pădurile americane. În locul lui „Mislete“ din deile, se nu mai poți tu deca neci „m“ ci se fi restrâns la (m<sup>1</sup>) însemna după Absolon Stich a introduce în școlă limba mușilor.

Aceștea n'au fost însă defectele cele mai mari ale abecedarului lui Popescu în ochii lui Absolon Stich. Acesta a considerat de cel mai mare defect al abecedarului lui Popescu faptul, că Popescu, prin abecedarul său ilustrat, a introdus dobitocele în școlă. Acest defect nu îl va erta Absolon Stich lui Popescu neci pe patul morții, pentru-că o atare concurență în școlă n'o póte suferi neci cel mai sincer adorator al dobitoțelor.

1) Esprimă după teoria fonetică.

În prima conferință învățătorescă, ce s'a ținut după mórtea lui Șaguna, Absolon Stich s'a opus contra acceptării abecedarului lui Popescu, arătând colegilor săi pericolul cel mare, ce, în lipsa de păstor, s'ar nasce din înmulțirea dobitoacelor în școle.

Cu un cuvânt, Absolon Stich a dovedit, că n'are nici un înțeles pentru regula socială: »Similis simili gaudet« sau pe românesce: »Cioră la cioră nu scóte ochii«.

Dar' nici o nenorocire nu e așa de mare încât omul se nu aștepte nici o mângâiere în ea. Șaguna era mort. Nu mai era pericol, că în înștiințarea publică se vor introduce reforme noue. Și norocul lui Absolon Stich, că dela mórtea lui Șaguna încóce s'a controlat înștiințarea publică în arhidieceza din Lunca numai de Veronica Cap, pentru-că altcum e încă întrebarea deschisă, dacă n'ar fi fost necesitat a lua a treia capitulație în serviciul prorociei lui „A. B. C.“ după sistemul lui Popescu.

Ce a îndignat pe Absolon Stich mai mult din ilustrațiunile abecedarului lui Popescu a fost simbolul, prin care acel autor încercă a da expresiune vizibilă literei „j“. În lipsa de alt model și-a luat Popescu refugiul la cravata ce o pórta boii întru câștigarea pâinei de tóte zilele. Cravata acésta, mai cunoscută sub terminul „jug“ revoca în memoria lui Absolon Stich totdeuna tirânia vécurilor uitate, și jobăgia dublă a sa în căsătoria cu Veronica Cap, și în destinațiunea de proroc al lui „A. B. C.“ în restimp de 25 de ani.

Domnilor și dómnelor! Iubileul de 25 de ani al lui Absolon Stich în taina a șesa și în prorocia lui „A. B. C.“ ce-l serbăm ađi, e eflucul timpului modern, care are aplecarea morbósă, de a surprinde prin serbări de indiviđi, a căror gloriozitate se topește tot așa de iute, ca și entusiasmul Românilor din Alba Julia pentru înființarea unei casine.



De este cineva în timpul nostru al iubileomaniei îndreptăţit la iubilare, atunci acela e Absolon Stich. El a venit în convieţuire de 25 de ani cu Veronica Cap la convingerea, că femeile nu ştiu şi nu pot preţul pe un bărbat înţelept, până nu s'au măritat după unul prost. El s'a convins, că acei autori moderni, cari scriu cărţi despre arta de a trăi fericit cu femei, sunt nişte nebuni, pentru-că, de a trăi fericit cu toate femeile nu e artă, dar' e cea mai mare artă a trăi fericit cu femeia sa. Despre existenţa unei atari arte sunt însă învăţaţii încă în controversă.

Căsătoria lui Absolon Stich cu Veronica Cap a fost 25 de ani un concert compus singur din disharmonii. În concertul acesta a cântat nevestă-sa „solo“ pecând el n'a avut nici o voce. Şi de e drept, că prin căsătorie se formeză familia, atunci Absolon Stich a fost un „sclav“ devremece strămoşii noştri, Romanii cei vechi, numiau pe sclavii sei „familia“.

Absolon Stich serbeză aşi iubileul de 25 de ani în taina a şesa, şi totodată răsboiul de 25 de ani cu Veronica Cap. Căsătoria lui a fost un răsboiu, iar' anii de răsboiu, după legile militari, numără îndoit; prin urmare eroul nostru serbeză aşi iubileul de 50 de ani în căsătorie. În căsătoria acésta s'a convins Absolon Stich de 50 de ori câte 5, că căsătoria e grópa amorului, preste care spânzură muerea în formă de cruce.

Cu un cuvânt, Absolon Stich serbeză aşi iubileul de 25 de ani al martirismului tainei a şesa. Resultatele positive ale unui atare martirism sunt de mare însemnătate pentru sânta scriptură, pecând sânta scriptură n'a avut nici o însemnătate pentru acel martirism. Scriptura, care pretinde, că bărbatul şi muerea fac un trup şi un suflet, a luat în căsătoria iubitorului nostru o formă deosebită. Uninatea

acésta scripturală s'a manifestat în forma dualismului. Absolon Stich făcea trupul căsătoriei și Veronica Cap sufletul în acel trup. O parte bună a avut însă dualismul acesta. El n'avea lipsă, ca dualismul austro-magiar, de reînnoire prin pacte nouă, ce produc de regulă crachuri de ministrii. Dualismul lui Absolon Stich cu Veronica Cap va dura fără necesitate de reînnoire până când popa le va cânta, cel puțin la unul dintre ei, sau la amândoi de-odată: „Vecinica lor pomenire, ca să nu se mai pomenescă în veci!“

În prorocia lui „A. B. C.“ serbéza Absolon Stich iubileul de 25 de ani al fόμεi legate de speranța la ȕile mai bune. Prorocia lui de 25 de ani în „A. B. C.“ nu l'a pus de 25 de ori în plăcuta poziție, ca se poté afirma de sine: „Acuma sum sătul.“ Și daca a fost vr'odată fólele lui așa de arondat, ca să poți stânge pe acel'a prin compresiunea ungiu vieța unui purece, atunci desigur a venit dela nuntă, nu dela școlă.

De aceea iubileul lui Absolon Stich de 25 de ani în prorocia lui A. B. C. se poté numi: „Victoria capului preste stomach!“

Așa stă scris domnilor și dómnelor la evangelistul, Popa, Cap „Veronica“ Stich „Absolon“! —

## Ūzică Scandalografescu.



Demetiru Radu, preot unit în București, doctor în filosofie și în S. teologie, după cum ne arată Gazeta Transilvaniei Nr. 155, a plecat cu meritele stăpâns'o, Monsenior Pavel Josif Palma din București, în proțap la drum, spre a le arăta conaționalilor săi în toate părțile locuite de cetitorii Gazetei Transilvaniei.

Eu nu cunosc pe Demetriu Radu. Nu știu neci la care biserică unită din București slujește. Dacă însă Demetriu Radu e doctor în filosofie, și totodată doctor în S. teologie, atunci horibil gol trebuie se fie fost capul, în care științe atât de heterogene 'și-au aflat lăcaș, și a mai rămas loc și pentru atâta prostie, câtă se prezentează cetitorilor Gazetei Transilvaniei în apologia lui Monsenior Palma. Și prostie, multă prostie se recere, spre a ascrie lui Monsenior Palma merite pentru faptul, că cultivează în

școlile catolice din România limba română. Dar' atată prostie, câtă zace în încercarea publicistică a doctorului dublu Demetriu Radu, spre a convinge lumea română despre atari merite ale Monseniorului Palma, nu afi la 10 perechi de boi.

Eu aş voi se aflu dela doctorul îndoit Demetriu Radu, care altă limbă, decât cea română, ar putea se cultiveze Monsenior Palma în școlile catolice din România, pentru-că cultivând fie-care din limba maternă a elevilor săi, s'ar pomeni cu mestecătura limbilor dela Turnul Babilonului în a două ediție. Cum ar putea trăi elevii lui Monsenior Palma, vorbind fie-care altă limbă, în România, unde-și caută pânea de tóte țilele?!

Doctorul amfibiu Demetriu Radu trebuie se știe, că omul e un dobitoc, care mănâncă pâne, și de aceea o caută acolo, unde o află. El, ca și adunătura poliglotă a lui Monsenior Palma, caută pâne în România. În România însă pânea e în mâna Românilor. Cum vor cere atunci elevii lui Monsenior Palma pâne dela Români, dacă nu vor ști românește? Și cum mai póte acolo încăpea vorba de merite, unde cineva, ca se nu móră de fóme, învétă limba română?

Privitor la acel »Deșteaptă-te Române«, pe care elevii lui Monsenior Palma îl cântă, eu nu dau pe el neci acea ceapă degerată, pe care m'aș îndoii a o da pe acea sinceritate națională română, de care Dr. Demetriu Radu a fost stăpânit, când a scris apologia sa din Gazeta Transilvaniei, pentru-că străinul neci când nu va posede inima, care se recere la cântarea lui: »Deșteaptă-te Române«! De aceea eu ascriu unui Germân, care cântă în România »Die Wacht am Rhein« și unui Maghiar, care cântă »Szozat«, mai multă simpatie și merit pentru Româanism,

decât lui doctor utriusque ignorantiae Demetriu Radu, care acompaniază pe stăpânsa Monsenior Palma cântând „Deșteaptă-te Române“ ad propagandam fidem!

De aceea, eu privesc în doctorul de filo-obraznicie și totodată doctorul de S. te-ologie spirituală Demetriu Radu căda șuvăitoare dela spinarea lui Monsenior Pavel Josif Palma, care după cum se vede, n'are altă chiemare în România, decât a arunca năsip în ochii Românilor.

### O întrebare pedagogică.

Dacă e adevărat, că profesorul din Blaj Bonfiniu a chiebat dăunădi pe un student de a 7 classă la sine acasă, aici l'a palmuit, apoi, luând o măciucă, l'a bătut, ca cucuruzul în sac, până-ce l'a făcut tot vînăt — de câte-ori 25 merită cei-ce susțin pentru tinerimea din Blaj pedagogi de rassa lui Bonfiniu, și óre n'ar fi mai consult a încredința lui Bonfiniu disciplinarea cânilor din Piscul Târnavelor prin puterea didactică a măciucei?!)

## Fatală mângâiere.



Țăranca: Acuma-î pace cu mine, domnule doctor, așa-î că eu trebuie se mor!

Medicul: Vorbă se fie — preste puțin ai se te însănătoșezi.

Țăranul: Ce mă 'mbeți cu apă rece, domnule doctor, — mie când ai întrat, 'mi-ai spus, că nu-î scăpare!

## Lucrătorul înțelept.



Domnul: Ce ȃci, puteas'ar t'ăia cu ferestr'ul esta un om în două?

Lucrătorul: Nu!

Domnul: Cum se nu?

Lucrătorul: Nu, pentru-că neci unul n'are at'ata răbdare se stea până-l taie.

## Inaintea judecătoriei.



Județul: D-ta ești pârît, că ai furat 8 linguri de argint. Așa-i ori nu?

Inculpatul: Așa d-le județ, dar' mă temeam de mörte!

Județul: De ce mörte?

Inculpatul: Eram bolnav, și doctorul 'm-i-a ȑis, că, dacã în opt ȑile dupolaltã nu iau cãte-o lingurã, mor!





**D-lui P. în C:** Nu-'i ceva nou. Și-n Reșinari avem în Petru Brote un iurist practic, care n'are idee de drept. Și acesta dă sfaturi iuridice pe ouă clocite. Deosebirea ar fi numai, că cója dela sfaturile iuridice ale lui Petru Brote nu face atâta. cât cója dela ouăle clocite, ce iurisconsultul dumneavoastră le capătă dela clientela sa.

**D-lui M. în Focșani:** N'am loc, dar' neci n'ași face serviții causei, ce o aperi, prin publicarea baladei dumnitale chiriadromice. Cu Dr. Demetriu Radu mă înțeleg eu altcum la alt loc al acestui număr. Mai bine declarați pe Dr. Radu de ovreu, și dați'l apoi pe mâna prefectului poliției din București, Moruzi.

**D-lui Satirescu în A. J:** Nu-'i mare grabă. Las se vedem cum reușește adunarea generală a asociațiunei transilvane. Altcum știu eu, că Bělgrăđenii se află în ajunul tăierii împrejur.

**Mai multor Domni:** Dați-ve rînd, și nu ve superați dacă nu ve pot da la toți.

# Calendarul Calicului pe anul 1887

legat la buric d'o mōșă expertă, stă gata la dispozițiunea publicului doritor de a vedea cu 3 luni mai nainte viitorul unui întreg an.

Calendarul Calicului e unic în felul seu: Tot ce se află în alte calendare, afii în Calendarul Calicului, dar' în neci un alt calendar nu afii ce se află în Calendarul Calicului.

Afară de cunoștințele calendaristice, Calendarul Calicului conține un material original humoristic și satiric, pe care ori-cine cetindul, de rîs, sē va ținea de fōle.

Prețul Calendarului Calicului, cu 25 ilustrațiuni, e numai 36 cr. sau 1 franc. Abonaților Calicului se espedează franco.

Colectanții de abonenți la Calendarul Calicului primesc după 10 exemplare, 2 gratis, după 30 exemplare, Calicul pe anul 1887, și după 50 exemplare 5 fl. v. a.

Va se dîcă: Cine colectează abonenți la Calendarul Calicului, sau își ia osteneala a-l vinde prin comune și la tîrguri, își face părăle, pentru-că, dacā colectează 1000 de abonenți sau vinde 1000 exemplare, cāștigă 100 fl. ear' dela 2000 exemplare cāștigă 200 fl. și dela 100,000 exemplare dece mii fl.

Espedarea Calendarului Calicului, dela 40 exemplare în sus, se efeptuește franco.

A se adresa la Sibiu:

**Administrațiunea Calicului.**